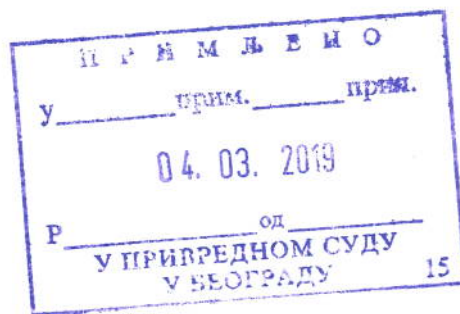

06.03.19

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 650/18
06.02.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Јасминке Обућине, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд, решавајући о жалби разрешеног стечајног управника Јелене Белосавић Секуловски из Београда, изјављеној на решење Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 23.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2018. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 23.10.2018. године.

Образложење

Ожалбеном решењем Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 23.10.2018. године, у ставу I изреке, разрешен је дужности стечајни управник стечајног дужника АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд, Јелена Белосавић Секуловски из Београда. Ставом II изреке је за стечајног управника именован Ђорђе Зечевић из Београда. Ставом III изреке је наложено разрешеном стечајном управнику, Јелени Белосавић Секуловски из Београда, да изврши, без одлагања, примопредају целокупне имовине и документације стечајног дужника са новоименованим стечајним управником из става II тог решења, као и да извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе, од дана отварања стечајног поступка до дана разрешења, достави стечајном судији и одбору поверилаца.

Против наведеног решења благовремену жалбу улаже разрешени управник Јелена Белосавић Секуловски из свих законских разлога, са предлогом да се исто укине. У образложењу жалбе наводи да је учињена битна повреда одредаба Закона о стечају јер није омогућено разрешеном стечајном управнику да се изјасни о разлозима за разрешење, у смислу одредбе члана 32 став 5 Закона о стечају. Стечајни судија никада није дао налог стечајном управнику да се изјасни на разлоге који су наведени у ожалбеном решењу, већ само налоге да се изјашњава на поднеске стечајног и разлучног повериоца Петра Марјана и осталих. Поверилац Петар Маријан није поднео иницијативу за разрешење стечајног управника, на основу које би суд по службеној дужности ценио разлоге за разрешење, како то погрешно наводи првостепени суд, већ је поднео предлог за разрешење, који је суд одбацио, као поднет од стране неовлашћеног лица, па се поставља питање како је суд, на основу предлога неовлашћеног лица, ценио законитост услова за разрешење по службеној дужности. Наводи да је одредбом члана 94 Закона о стечају прописано да стечајни управник може да одржи на снази двострано теретне уговоре, што је у конкретном случају и учињено,

односно тумачећи одредбе уговора о закупу број 710/17 од 02.08.2017. године, а не само читајући наслов тог уговора, може се утврдити да је права воља уговорних страна била да се промене само две одредбе основног уговора, назив закупадавца и време трајања уговора, а остале одредбе нису измењене. Стога сматра да се не ради о новом уговору већ о промени основног уговора о закупу. Стечајни управник без сагласности „Јубмес банке“ АД, Београд није ни могао да раскине уговор о закупу, имајући у виду одредбу члана 42 Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар, а даном отварања поступка стечаја не раскида се аутоматски уговор о закупу, па ранији уговор о закупу није раскинут, већ је само позван купац да закључи измењене одредбе ранијег уговора. Купац „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд је плаћао закупнине за све време трајања уговора, од 29.10.2013. године, а стечајни управник је наведена средства држао на рачуну до дана правноснажности решења о усвајању коначне листе утврђених и оспорених потраживања од 25.12.2017. године. Закључком од 25.12.2017. године, под бројем 37, сматра се у целости утврђено обезбеђено потраживање „Јубмес банке“ АД, Београд, по основу залоге на потраживањима по основу уговора о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд број 710 од 02.08.2017. године. Нико од поверилаца није оспорио наведено потраживање, па је стечајни управник исплатио различног повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд са износом плаћених закупнина по наведеном уговору. Наведено значи да је основ за исплату различног повериоца, пре дана отварања поступка стечаја, био уговор о закупу, а након дана отварања поступка стечаја закључак суда којим је утврђено потраживање различног повериоца. Стечајни управник није могао да поступа супротно судској одлуци јер је решење о усвајању коначне листе основ исплате свим повериоцима. Како је „Јубмес банке“ АД, Београд стекла право на одвојено намирење решењем, односно закључком суда, стечајни управник је вршио исплату у складу са одредбама Закона о стечају, па тиме није могао да поступа пристрасно у односу на поједине повериоце, већ управо обратно, да није поштовао закључак оштетио би повериоца чије је потраживање утврђено.

Испитујући законитост и правилност првостепеног решења у границама одређеним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, који се примењује сходно, на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба основана.

Према стању у списима предмета, решењем Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 26.04.2017. године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд а за стечајног управника је именована Јелена Белосавић Секуловски.

У току трајања поступка стечаја различни и стечајни поверилац Петар Маријан и остали повериоци су дана 28.06.2018. године поднели захтев за изјашњење о исплати новчаних средстава у износу од 16.221.245,05 динара различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд. Стечајни управник се изјаснио да је закључком о листи утврђених и оспорених потраживања од 25.12.2017. године утврђено различно право повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, на потраживању по основу уговора о закупу па је исплата извршена на основу наведеног закључка. Након тога, поднеском од 24.07.2018. године, поверилац Петар Маријан је поднео захтев за разрешење стечајног управника Јелене Белосавић Секуловски из Београда па је првостепени суд исти захтев сматра иницијативом за разрешење стечајног управника, имајући у виду да је одредбом члана 32 став 1 Закона о стечају прописано да стечајни судија по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца разрешава стечајног управника ако утврди да не испуњава своје законске обавезе.

Стечајни судија је, закључком од 17.09.2018. године, наложио стечајном управнику Јелени Белосавић Секуловски да се изјасни у вези пријаве потраживања повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, по којем закључку је поступила изјашњавајући се поднеском од 26.09.2018. године у којем је навела детаљно на основу чега је поднета пријава потраживања и на основу чега је потраживање признато. Дана 02.10.2018. године доставила је и уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године који је закључен између стечајног дужника и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, уговор о залози број 5400/2013 од 10.12.2013. године који је закључен између стечајног дужника и „Јубмес банка“ АД, Београд и уговор о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године, који је закључен између стечајног дужника и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд.

Првостепени суд је утврдио да се решењем о усвајању коначне листе утврђених и оспорених потраживања од 25.12.2017. године сматра утврђеним обезбеђено потраживање повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, које је признато условно по основу залогe на потраживању по основу уговора о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, број 710/17 од 11.07.2017. године. Уговором о залози на потраживању број 5400/2013 од 10.12.2013. године закуподавац, стечајни дужник се сагласио да се конституише и заснују различно право на потраживању по уговору о закупу број 4599 од 29.10.2013. године које стечајни дужник, као закуподавац, има према „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, као закупцу. Уговором о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године, који је закључен између стечајног дужника, као закуподавца, и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, као закупца је стечајни дужник издао у закуп пословне просторије које су биле предмет и по раније закљученом уговору о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, с тим што је овим уговором закуп уговорен на одређено време, најдуже до окончања поступка стечаја, односно до продаје те имовине.

Првостепени суд закључује да закупнине по основу уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, који је био предмет залогe из уговора о залози потраживања број 5400/13 од 10.12.2013. године, које су доспеле до дана отварања поступка стечаја су се могле исплатити, али да на закупнинама после отварања поступка стечаја престаје залогa. Стога је плаћањем новчаног износа које је стечајни дужник примио по основу закупнина, које су доспеле након отварања поступка стечаја различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд стечајни управник привилеговао овог повериоца у односу на остале повериоце, односно у односу на истог повериоца коме је исплатио потраживање понашао се пристрасно. Сва потраживања закупнине доспела на дан отварања поступка стечаја стечајни управник је могао исплатити а све закупнине које су доспеле после отварања поступка стечаја није могао, а посебно не после закључења новог уговора о закупу. Првостепени суд наводи да је стечајни управник могао да одржи на снази уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године или да исти раскине. Закључењем новог уговора о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године престало је заложно право на потраживању по основу уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године јер исти није одржан на снази.

Првостепени суд закључује да је суд надлежан да се стара о законитости поступка и законитости поступања стечајног управника, а по службеној дужности је овлашћен да води рачина да ли стечајни управник предузима радње у оквиру законских овлашћења и законских рокова. Како је стечајни управник поступао супротно закону, односно исплатом новчаних износа које је стечајни дужник примио по основу закупнина које су доспеле након отварања поступка стечаја различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд привилеговао је овог повериоца у односу на друге повериоце.

Ожалбеном одлуком је првостепени суд, по службеној дужности, разрешио стечајног управника, позивом на одредбу члана 32 став 1 Закона о стечају.

Међутим, наведени закључак суда да је стечајни управник поступао пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд не може се прихватити као правилан.

Одредбом члана 32 став 1 Закона о стечају прописано је да ће стечајни судија, по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца, разрешити стечајног управника ако утврди да стечајни управник: не испуњава своје обавезе, не поштује рокове одређене овим законом, поступа пристрасно у односу на поједине повериоце, по протеку једне године од рочишта за испитивање потраживања није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине која улази у стечајну масу, осим када је предузимање таквих мера било спречено вишом силом или непредвидивим околностима, није осигурао имовину за случај наступања штете, после два упозорења стечајног судије и одбора поверилаца и није тражио сагласност или није поступио по добијању сагласности у свим случајевима где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца. Према ставу 5 истог члана, пре доношења одлуке о разрешењу из става 1 овог члана, стечајни судија ће омогућити управнику да се изјасни.

Наведеном законском одредбом предвиђено је у којим ситуацијама стечајни судија, по службеној дужности, односно предлогу одбора повериоца, може разрешити стечајног управника.

Да би стечајни управник био разрешен, а полазећи од наведених одредбе Закона о стечају, неопходно је да стечајни судија тачно утврди које радње управник није предузео, а био је дужан да предузме по Закону о стечају, односно које радње управник предузео, а није имао законом предвиђену сагласност стечајног судија или одбора поверилаца односно по којим налозима стечајног судије није поступио односно које радње је предузео супротно налогу стечајног судије, а у конкретном случају и на који начин је привилеговао поједине повериоце, а што све представља поступање супротно одредбама Закона о стечају, и какве је то последице изазвало.

Насупрот наводи жалбе, првостепени суд је закључцима од 03.07.2018. године и 17.09.2018. године наложила разрешеном стечајном управнику да се изјасни о разлозима за разрешење, односно стечајни судија је наложио стечајном управнику да се изјасни по ком основу је исплатила новчани износ од 16.221.245,05 динара разлучном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд, као и да се изјасни у вези пријаве потраживања овог повериоца, по чему је разрешени стечајни управник и поступио.

У смислу одредбе члана 32 став 1 Закона о стечају, стечајни судија по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца разрешава стечајног управника ако утврди да постоје разлози који су прописани у тачкама 1-6 члана 32 став 1 Закона о стечају. У конкретном случају, предлог за разрешење стечајног управника је поднео стечајни и разлучни поверилац Петар Маријан, па је првостепени суд, правилно сматрајући да Петар Маријан, као стечајни и разлучни поверилац није овлашћено лице да подесе захтев за разрешење стечајног управника, тај захтев сматрао иницијативом за разрешење стечајног управника, а одлуку о разрешењу је донео по службеној дужности. Стога нису основани наводи жалбе којима се указује да поверилац Петар Маријан није поднео иницијативу за разрешење стечајног управника, већ предлог за разрешење.

Разрешени стечајни управник се у жалби позива на одредбу члана 94 Закона о стечају и закључује да стечајни управник може да одржи на снази двострано теретне уговоре, што је у конкретном случају и учинио, јер је права воља уговорних страна била да се код закључења уговора о закупу промени само назив закуподавца, на начин да се дода ознака „ у стечају“ и време трајања уговора а остале одредбе нису измењене, па се не ради о новом уговору већ о промени основног уговора.

У смислу одредбе члана 94 став 5 Закона о стечају, одредбе тог члана примењују се на све двострано теретне уговоре, осим ако је тим законом за одређене уговоре другачије прописано.

Одредбом члана 99 Закона о стечају, који носи наслов „закуп“, ставом 1 је прописано да закуп непокретности не престаје отварањем стечајног поступка, а ставом 3 истог члана да уговоре о закупу стечајни управник може отказати независно од законских и уговорених рокова, са отказним роком од 30 дана.

Неспорно је су стечајни дужник, као закуподавац, и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, као купац, закључили уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године. Неспорно је такође да се уговором о залози на потраживању број 5400/2013 од 10.12.2013. године закуподавац, стечајни дужник, сагласио да се конституише и заснују различно право на потраживању по уговору о закупу број 4599 од 29.10.2013. године које стечајни дужник, као закуподавац, има према „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд. Наведени уговор је уписан код Агенције за привредне регистре. Неспорно је да је, након отварања поступка стечаја, стечајни дужник, као закуподавац, закључио уговор о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, који се односи на исти предмет закупа као и уговор број 4599 од 29.10.2013. године. Неспорно је да за потраживања по овом уговору није уписана залога на потраживању.

Међутим, иако првостепени суд утврђује да се закључком Ст 139/16 од 25.12.2017. године о листи утврђених и оспорених потраживања различних и стечајних поверилаца, под ставом 2, под бројем 37 сматра у целости утврђено обезбеђено потраживање „Јубмес банка“ АД, Београд, које је признато условно, сагласно члану 142 а у вези члана 87 Закона о стечају, по основу залогe по Уговору о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд број 710/17 од 02.08.2017. године, изводи закључак да је разрешени стечајни управник привилеговао повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, због и доноси ожалбено решење.

Разрешени стечајни управник у жалби основано указује да је основ за исплату различног повериоца решење о усвајању коначне листе односно закључак суда. Потраживање „Јубмес банка“ АД, Београд, као различно по основу залогe по Уговору о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд број 710/17 од 02.08.2017. године признато је од стране стечајног управника а није оспорено од стране других поверилаца. Стога су основани наводи жалбе разрешеног стечајног управника да је исплату различног повериоца вршио у складу са Законом о стечају.

Из наведених разлога је сходном применом одредбе члана 401 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку, на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, одлучено као у изреци.

СВ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица, с.р.

За тачност отправка

